

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1311

гр. София, 08.08.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 20 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Руси Алексиев

като разглежда докладваното от Руси Алексиев Частно наказателно дело № 20221100202479 по описа за 2022 година

Днес, 05.08.2022 г., в гр. София, в закрито съдебно заседание, Руси Алексиев – председател на 20-ти първоинстанционен състав на Софийски градски съд - Наказателно отделение (СГС – НО) и съдия – докладчик по НЧД № 2479/2022 г., след като се запознах с материалите по настоящото дело, съдържащи в себе си материалите по НЧД № 230/2022 г. по описа на ОС – Велико Търново (ВТОС), а също и по НЧД № 405/2022 г. на ОС – Кюстендил (КОС), както и с протоколно определение на ВТОС № 294/22.06.2022 г. по НЧД № 230/2022 г., а и с разпореждане № 121/28.07.2022 г. на и. ф. адм. ръководител – Председател на ВТОС и приложените към него материали, намирам, че не са налице законоустановените предпоставки за насрочване и разглеждане на делото в открито съдебно заседание, по реда на чл. 11, ал. 1 и/или по чл. 12, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода (ЗПИИСАННЛСМВЛС), а са налице основанията на § 4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, вр. чл. 44, ал. 1 от НПК за повдигане на спор за подсъдност пред ВКС.

Мотивите ми за това са следните:

В изпратените по компетентност материали на ВТОС е посочен установен актуален към 17.06.2022 г. настоящ и постоянен адрес на осъденото в Република Италия лице – Е.И. А., в гр. Горна Оряховица, ул. ***** обл. Велико Търново (вж. справка за предоставяне на данни по Наредба № 14/18.11.2009 г., по искане № 57/17.06.2022 г. – л. 72 от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС). На същия е била изпратена призовка за връчване на осъденото лице, рег. № 202241005609, чрез РС – Горна Оряховица (ГОРС), по факс и служебна поща (л. 70 – два листа, и л. 95 – два листа, от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС). Призовката е била върната по факс във ВТОС най-вероятно още същия ден – 17.06.2022 г., изводимо от положената върху нея (л. 70, втори лист от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС) с печат дата „17 JUN 2022“, като на нея е отбелязано със синя химикална паста датата „17 06 22“, срещу машинно изписания текст „Получих днес на ....“, както и ръкописно изписания текст „свед. на съседни адреса не живее такова лице Н.М.Н. ул Дружба 5“, а пред последните имена е

изпълнен саморъчно най-вероятно подпис. Има саморъчно изпълнен подпис и срещу „Връчител:“ и изписано съкратено с първа буква собствено име и пълно фамилно такова – „Н. П.“. Същевременно, в приложената на л. 95, втори лист от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС, върната най-вероятно на 21.06.2022 г. призовка в цялост, изводимо от положената върху нея (л. 95, втори лист от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС) с печат дата „21 JUN 2022“, със същия рег. номер – рег. № 202241005609, е изписан съвсем друг текст, отново със синя химикална паста, гласящ: „Призовката е получена в ГОРС по факс на 17 06 2022 и е върната във ВТОС на 20 06 2022 в цялост“, както и също саморъчно изпълнен подпис срещу „Връчител:“ и изписано съкратено с първа буква собствено име и пълно фамилно такова – „Н. П.“.

По делото, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, е била изискана и получена на 21.06.2022 г. и справка за съдимост на осъдената Е.И. А. (л. 90 – л. 91 от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС). Видно от нея, осъденото лице е с отбелязан настоящ адрес в с. Горна Митрополия, ул. ***** № 2, общ. Долна Митрополия, обл. Плевен.

Била е изискана, по реда на чл. 10, ал. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, от ОД на МВР, гр. Велико Търново (ВТОДМВР), справка дали Е.И. А., с посочено ЕГН, пребивава на територията на страната или се намира в друга държава - членка (л. 75 от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС). На така отправеното запитване от страна на ВТОС е получен отговор на 21.06.2022 г. от ВТОДМВР, съдържащ единствено наличните, въведени в автоматизираната информационна система данни за задгранични пътувания на Е.И. А., с посочено ЕГН (л. 87 от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС) В справката е отразено последно регистрирано преминаване на лицето през ГКПП на Р. България на 14.05.2022 г., а именно излизане през „Аерогара София“, като е направено изричното отбелязване, че данните за пътувания, отразени в АИФ „Граничен контрол“ са непълни след 01.01.2007 г., с оглед Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2002 г., относно правото на граждани на Съюза и членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите – членки, съгласно която българските граждани се проверяват на ГКПП по метода „преценка на риска“.

В коментираната справка не се съдържа какъвто ☐ да е отговор на поставения от ВТОС въпрос към органите на МВР дали осъденото лице се намира на територията на Р. България или в друга държава – членка.

За насроченото за 22.06.2016 г. открито съдебно заседание, Е.И. А. не е била призована от известния от получената на 21.06.2022 г. справка за съдимост адрес, а именно този в с. Горна Митрополия, ул. ***** № 2, общ. Долна Митрополия, обл. Плевен, нито е била възложена каквато ☐ да е проверка дали действително пребивава на него, с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Не е бил изискан повторно и отговор на поставените от ВТОС въпроси на ВТОДМВР, с оглед липсата на такъв на същите в получената на 21.06.2022 г. справка.

В проведеното на 22.06.202 г. открито съдебно заседание на ВТОС, съдебното производство пред последния е било прекратено и делото е изпратено на СГС, по

компетентност, с определение № 294, с мотивите, че осъденото лице има постоянен и настоящ адрес в гр. Горна Оряховица, ул. „*****“, на който не живее, както и че същото се намира извън пределите на страната, като живее в чужбина и се завръща в страната за много кратко време.

Не споделям така изложените изводи на ВТОС и ги намирам за преждевременни, необосновани и доказателствено необезпечени, без извършването на необходимите в случай като този проверки, изискване на допълнителни справки и информация.

На първо място, видно е, че осъдената Е.И. А. не е била призована от всички известни по делото адреси, а именно не е призована от посочения в справката □ за съдимост, получена преди откритото съдебно заседание по делото, адрес в с. Горна Митрополия, ул. *****“ № 2, общ. Долна Митрополия, обл. Плевен. Не е било възложено на органите на МВР и извършването на дължимата в случая проверка дали фактически пребивава на този адрес или не. Този пропуск на съда има своето процесуално значение, защото при евентуално положителен отговор, делото е следвало да бъде изпратено по компетентност, съобразно нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, не на СГС, а на ОС – Плевен.

На второ място, необоснован се явява и изводът на изпращащия съд, че „към настоящия момент А. се намира извън пределите на страната, като живее в чужбина и се завръща в страната за много кратко време“. Не е ясно на какви обективно установени данни по делото съдът е стъпил, за да изведе, че осъденото лице не просто не пребивава моментно, инцидентно на територията на страната, а живее в чужбина и се завръща в Р. България за много кратко време. В изпратените на СГС материали по НЧД № 230/2022 г. на ВТОС не се съдържат доказателствени източници в този смисъл, конкретно че осъденото лице не живее в страната, а в чужбина, и се завръща в нея за „много кратко време“. Намирам, че такова заключение не може да се изведе и от изпратената справка от ВТОДМВР, тъй като в нея ясно и изрично е отбелязано, че при преминаване през сухоземните ГКПП на Р. България, каквито осъденото лице има множество - през „Кулата шосе“, „Русе Дунав мост“, „Видин Дунав мост“, „Връшка чука“ и „Калотина шосе“, включително и влизане след излизане през „Аерогара София“, българските граждани, каквото безспорно е осъденото лице, не се проверяват, респективно регистрират в АИФ „Граничен контрол“, при всяко преминаване през ГКПП на Р. България, а единствено по метода „оценка на риска“, поради което съдържащите се в АИФ „Граничен контрол“ данни са непълни.

На тази плоскост, значимо за преждевременността на произнасянето на ВТОС за прекратяване на съдебното производство пред него и изпращане на делото на СГС, по компетентност, се явява и липсата на отговор на поставените от същия въпроси на ВТОДМВР, дали осъденото лице се намира на територията на Р. България или в друга държава – членка и ненастояването за получаване на такъв. Ако органите на МВР бяха повторно задължени от съда да извършат дължимата задълбочена проверка по поставените им въпроси, или нямаше да се стигне до обсъжданото произнасяне на ВТОС или същото щеше да бъде обосновано и фактологично подкрепено. В настоящия случай, обаче, поради

липсата на достатъчна, обективно установена информация по нормативно изискуемите се за правилната преценка на съда фактически въпроси, относно специалната компетентност на СГС, съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, произнасянето на ВТОС се явява необосновано и доказателствено необезпечено.

На трето място, дори изводът на ВТОС, че осъдената Е.И. А. не просто не живее в страната, а и не живее на обявления пред органите на държавната администрация настоящ и постоянен адрес в гр. Горна Оряховица, ул. ***** обл. Велико Търново, също е изведен без достатъчно задълбочена проверка и на това обстоятелство. Това е така, тъй като видно от отбелязването със синя химикална паста на върнатата по факс на 17.06.2022 г. призовка в цялост от ГОРС (л. 70, втори лист, от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС), че търсеното лице не живее на адреса, същото е удостоверено действително от индивидуализирано с три имена лице – Н.М..Н., което е посочено като „съсед“, но адресът му – „ул Дружба 5“, дори не е на същата улица, на която се намира адресът на осъденото лице – ул. „*****. Отделен е логичният въпрос как всъщност е извършено това изписване със синя химикална паста от висока степен на вероятност служител на ГОРС от „ВПСК“, при положение, че призовката е върната по факс във ВТОС и е налице съвсем друго отбелязване във върната по служебна поща, на 21.06.2022 г., призовка в цялост (вж. л. 95, втори лист от НЧД № 230/2022 г. на ВТОС).

На четвърто място, ВТОС се е задоволил единствено с върнатите в цялост призовки, независимо че те по-скоро поставят пред съда въпроси, а не дават отговори, както и със справката на ВТОДМВР, която също не отговаря на нито един от поставените □ въпроси ясно и точно, а единствено съдържа непълни данни от АИФ „Гранична полиция“, като е игнорирал и не е проверил известния от справката за съдимост на осъденото лице друг адрес, като също така не е изследвал значимите за произнасянето му въпроси чрез предвидените за това и допустими процесуални способи. Конкретно, не е изискал справки от ГД „ГП“ към МВР (за напускане и/или завръщане на територията на Р. България), независимо или по-скоро именно поради съдържащите се в справката на ВТОДМВР данни; от МРРБ – ГД „ГРАО“, от НБД „Население“ или от АИС „БДС“ (за роднински връзки и семеен статус, с посочени постоянен и настоящ адреси на пълнолетните роднини); от МП – ГД „ИН“ и от НСлС (относно евентуалното пребиваване на осъденото лице в затвор или следствен арест); от НАП (за наличие на деклариран самоосигурителни/осигурителни и/или трудови правоотношения, респективно адрес по евентуална регистрация в системата за социално осигуряване (регистър на осигурените лица) и адрес на евентуален работодател (регистър на трудовите договори); от МВР - сектор „БДС“ - НАИФ „НРБЛД“ (за издавани документи за самоличност), от трите предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги – „Йетел България“ ЕАД, „БТК“ ЕАД и „А 1 България“ ЕАД, (за наличие на регистрирани актуални телефонни номера, собственост или ползвани от Е.И. А.,) и пр.

Вярно е, че за целите на процедурата по чл. 7 и чл. 12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът не може да се уповава единствено на формално деклариран административен –

настоящ и/или постоянен, адрес. Вписването на заявен от лицето адрес – постоянен и/или настоящ, няма решаващо значение за определяне на мястото, където то действително живее. Именно поради това, горното обстоятелство следва да се провери и да се установи чрез събирането на достоверна информация, относно фактическите обстоятелства по делото. В интерес на нормалното развитие на производството в най-голяма степен и на осъществяването му бързо и с процесуална икономия, е и установяването на обстоятелството, ако съответното лице не пребивава в момента на някой от декларираните си адреси в Р. България, дали това е временно или дори да е било продължително време, дали действително осъденото лице не живее в страната. По този начин се осигурява и пълноценното участие на лицето в съдебната процедура и се гарантира и правото му на лична защита в най-пълна степен.

Вместо да извърши действия в посочените по-горе насоки, ВТОС е основал извода си единствено на непълна и непроверена, като източник и като достоверност, информация, следствие което, без да разполага със сигурни данни, е прекратил производството пред него и го е изпратил на СГС, по компетентност. Този подход – позоваването на непълни и/или непроверени данни, без да се изследва внимателно въпроса за актуалното местожителство, ВКС определя като „*формален и недопустим*“, макар и досежно процедурата по чл. 463 – чл. 470а от НПК, която, обаче, в преобладаващата си част е аналогична на тази по чл. 12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС (определение № 59/27.05.2015 г. по ч. н. д. № 819/2015 г. на ВКС, I-во н. о.). При всички случаи, практиката, включително и на върховната съдебна инстанция, отново по чл. 463 – чл. 470а от НПК, константно и безпротиворечиво приема, че е необходимо полагането на усилия от съответния съд за установяването на реалното, актуално местожителство/местонахождение на лицето (в този смисъл определение № определение № 160/2014 г. на ВКС, II-ро н. о., определение № 94/10.08.2015 г. по ч. н. д. № 1158/2015 г. на ВКС, II-ро н. о., определение № 123/13.09.2011 г. по ч. н. д. № 2248/2011 г. на ВКС, I-во н. о., определение № 121/04.10.2012 г. по ч. н. д. № 1600/2012 г. на ВКС, III-то н. о., определение № 107/17.09.2014 г. по ч. н. д. № 1193/2014 г. на ВКС, II-ро н. о., определение № 46/17.03.2014 г. по ч. н. д. № 342/2014 г. на ВКС, II-ро н. о., определение № 59/27.05.2015 г. по ч. н. д. № 819/2015 г. на ВКС, I-во н. о., определение № 68/01.07.2016 г. по ч. н. д. № 630/2016 г. на ВКС, II-ро н. о.). Такива в настоящия случай, обаче, не са били положени.

С оглед гореизложеното и на основание § 4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, вр. чл. 44, ал. 1 от НПК,

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВАМ съдебното производство по НЧД № 2479/2022 г. по описа на СГС – НО, 20-ти с-в.

ПОВДИГАМ спора за подсъдност пред ВКС.

Делото да се изпрати на ВКС.

Разпореждането не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Съдия при Софийски градски съд: _____